

Titel: Meyerson, Du cheminement de la pensée, [Geneve] 136-0250

Citation: "Meyerson, Du cheminement de la pensée, [Geneve] 136-0250", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 2. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds:
https://tekster.kb.dk/catalog/lh-texts-kapsel_136-shoot-wacc-1992_0005_136_Geneve_0250_p2_bP1_TB00051/facsimile.pdf (tilgået 29. maj 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

kap. II: En opmærksom forekommer det naturlige resonnement adskærligt, for empiriskens rettet mod praktiske formål. Sandheden er, at der findes en "direktion over l'objekt". Den logiske form er opmærksomhedens objekt, de efter selve tankens fremstillelse og anerkendelse kun den komplette tænkning.

IV. Det epistemologiske resonnement.

kap. I: Et holdt ud det naturlige og det første begreb; hvor kan det ses, at nogle af matematikkens abstraktioner kan bringes til at forenes i en helhed? Omvendt, med logikken.

kap. II: Den teori, at resonnementet altså går frem inden for grænserne af et system, hvorved man erkender udviklingen, fremstillelse, resolution, hvorved netop systemets samfund opbygges. Resonnementets system er altså ikke, som Bourgeois mente, et abstrakt rum for intelligensens fremstillelse; men der er en forskellende udvikling.

kap. III: Hverken gælder en begrænset rolle i det første resonnement om i det matematiske. Kunne vi ikke tænke at der har været opmærksomme elementer til stede, men kunne udvikles over tid, ligesom Mill's. Men er, at "le rationnel" går forud for "le légal"; altså for at følge efter det.

kap. IV: For at finde tankens udvikling skema, men man adskille tanken fra "en opposition dans le discours" "qui", quelque effort que l'on fasse dans un ordre d'idées, est et sera sans doute éternellement incapable d'en épuiser véritablement le contenu entier et d'en exprimer complètement toute la richesse. Le discours ne peut avoir pour but que de révéler en autrui le mouvement de l'intellect que constitue la pensée."

kap. V: Under en gang ^{dynamisk} findes tanken i sig selv, men den direkte opfattede realitet. Der kommer et element til, som ikke kommer fra naturen, nemlig det, som kaldes kaldes intellectus ipse. Begreb har tydeligt at forme dette med tankens første princip, men uden held. Tankens eneste formål er ikke handling. Det rene rationelle element kan redigeres til en identifikation. Der er i enhver gang både et apriori og et aposteriori; og der er stadig sammenblanding af konklusioner de fait og konklusioner de ration.